

1962 / 2013

Søster fra Bykroen fik en ny fremtid i Canada

Sister from the City Inn found a new future in Canada

***Hverken børnene eller jeg længes tilbage,
fortæller den tidligere vejenser i denne samtale***

***Neither the children nor I long for home
tells the former citizen of Vejen in this interview***

Torsdag 25. oktober 1962 / Thursday October 25, 1962

Fru Suchotzke med søsterens kapucinerabe Puk i favnen

Mrs. Suchotzke with the sisters capuchin in her arms

For næsten seks år siden rejste der en kvinde fra Vejen til Canada sammen med sine to børn på henholdsvis fire og ti år for at begynde en ny tilværelse i det fremmede og ukendte. Det var den dengang ca. 44-årige "Søster fra Bykroen", som hun blev kaldt over hele byen, datter af forlængst afdøde gæstgiver P. E. Pedersen. Forleden kom hun hjem til Vejen for at se tilsøsteren, fru M. Bøttker og broderen, overpostbud Hans Pedersen, men børnene har hun ladet blive i det fremmede. Den 6. november fylder hun 50 år, og det sker hos familien i Vejen, men juleaften vil hun fejre med sin mand og sine børn i Canada.

Nearly six years ago a woman from Vejen went to Canada with her two children ages four and ten years to begin a new life in the unfamiliar and unknown. It was the – at that time – around 44 years old "Sister from the City Inn", as she was called all over town, the daughter of the long gone innkeeper P. E. Pedersen. The other day she came back to visit her sister, Mrs. M. Bøttker and the brother, senior mailman Hans Pedersen, but the children she has left abroad. November 6 she will be fifty years, and that will take place with the family in Vejen, but Christmas she will celebrate with her husband and her children in Canada.

Det er forståeligt, at vi i vor samtale med den tidligere vejenser betegner hende som ret og slet "Søster". Det har vi fået lov til, fordi hun nu hedder Suchotzke til efternavn, og det er både vanskeligt at udtale og drilagtigt at skrive på en maskine. Hun har nemlig giftet sig i det fremmede.

It is understandable, that we in our conversation with the former Vejen citizen name her pure and simple "Sister". We are allowed to do so because her surname now is Suchotzke, and that is both difficult to pronounce and tricky to typewrite. For she got married abroad.

- Hvordan jeg fandt på at tage til Canada, siger Søster på vort spørgsmål ? Tja, jeg var jo blevet alene med børnene, og jeg kunne godt tænke mig at begynde på en frisk i det fremmede. Jeg er jo uddannet damefrisørinde og tænkte som så, at noget kunne jeg altid finde at tage fat på. Det var under et besøg hos min broder, postbud Hans Pedersen, at jeg tog beslutningen. Hans søn er nemlig bosat i Calgary i provinsen Alberta i Canada, og han syntes, at det var en god ide at tage derover.

- How I got the idea to go to Canada, Sister replies to our question ? Well, I happened to be alone with the children and I would like to start afresh abroad. I was a trained ladies' hairdresser and thought that there must be something I could do. It was during a visit to my brother, mailman Hans Pedersen, I took the decision. His son had settled in Calgary in the Alberta province in Canada, and he thought it would be a good idea to go there.

Det var ganske vist ikke morsomt at skulle tage afsked med den største af mine piger, som jo blev herhjemme, men hun er nu gift, og hendes mand er førstelærer i Adserballe ved Augustenborg.

It was not fun to take leave of the oldest of my girls, who staid behind, but she is now married and her husband is head teacher in Adserballe near Augustenborg.

Jeg fik mine papirer i orden og rejste med mine to andre børn til Calgary i Canada. Det var som sagt meningen, at jeg ville være damefrisørinde, men på den anden side var jeg ked af at skulle forlade børnene om dagen, så længe de jo ikke var fortrolige med sproget. Jeg var så heldig at have lært tysk og engelsk på realskolen, og det kom mig nu til nytte.

I got my papers in order and went with my two other children to Calgary in Canada. The idea was to become a ladies' hairdresser, but I did not like to let the children stay home alone as long as they were not familiar with the language. I was lucky to have learned German and English in the Realskole and that now came useful.

Husbestyrerinde på farm

Housekeeper on a farm

Jeg satte en annonce i et af bladene, at jeg søgte plads som husbestyrerinde. Jeg fik ikke færre end 40 tilbud, og valgte en plads på en farm ca. 25 miles fra Calgary.

I put an advertisement in a newspaper saying that I sought a job as housekeeper. I got more than 40 offers and chose a job on a farm about 25 miles from Calgary.

Her var jeg glad for at være, og jeg traf her min tilkommende mand der var en svoger til ejeren af farmen. Vi blev enige om at gifte os, og jeg kom altså til at hedde Kristine Suchotzke.

I was happy to be there and there I also met my coming husband who was brother-in-law of the owner of the farm. We decided to marry and thus I got the name Kristine Suchotzke.

Vi forpagtede en farm ca. en halv miles derfra, og selv om vi må slide i det, så har vi det godt. Farmen er på ca. 500 acres, og vi har godt og vel 140 kreaturer til opfedning. Vi har privat nogle malkekøer og desuden har ejeren af farmen som bor i Calgary ni rideheste gående. Dem var navnlig min pige glad for og hun er blevet en hel cowboy. Vi har en del maskiner bl. a. to traktorer og mejetærskere, og jeg er blevet ganske ferm til at køre en traktor.

We rented a farm about half a mile away and though it is hard work we are happy. The farm is about 500 acres and we have around 140 pieces of cattle for fattening. As our own we have some milch cows and besides that the owner of the farm who lives in Calgary has nine horses on the premise, which my daughter is very fond of and she is quite a cowboy. We have some machinery among them two tractors and reapers and I am quite good at driving a tractor.

- Har der været vanskeligheder med at tilpasse sig ?

- Has it been difficult to adapt ?

- Det synes jeg ikke. Vi er faldet godt til. Naturligvis skal man vænne sig til det ustadige vejr og de voldsomme overgange fra sommer til vinter. Den ene dag kan det være 30 grader varmt, og den næste kan alt være skjult under et tykt snelag. Et år fik vi først høstet hen i januar måned.

- I do not think so. We have adapted well. Of course you have to get accustomed to the unstable weather and the abrupt changes from summer to winter. One day it can be 30 degrees warm and the next day everything can be hidden under a thick layer of snow. One year we were not able to harvest untill in january.

10 miles til købmanden

10 miles to the grocery shop

- Købmanden bor vel ikke lige om hjørnet ?

- The grocery shop isn't just around the corner ?

- Nej, vi har knap 10 miles til den nærmeste lille by, og derfor køber vi ind til en uge ad gangen, ligesom jeg henkøber alt, hvad jeg kan. Børnene bliver ført til skolen inde i byen med skolebus.

- No, we have almost 10 miles to the nearest small town and therefore we buy for a week at a time, also I preserve everything I can. The children are brought to the school in town by bus.

- Og hvad siger børnene til deres nuværende hjem ?

- And what do the children think of their new home ?

- Det er de glade for. Drengen er nu 15 år, og han kører både traktor og bil - vel at mærke kun på farmen. Begge taler de flydende engelsk nu, men jeg taler dog dansk med dem. - De skal ikke glemme deres modersmål. Min mand er efterhånden også ved at forstå dansk.

- They like it here. The boy is now 15 years and he can both drive a tractor and a car - that is only on the farm. Both speak fluent English now, but I speak Danish with them. They shall not forget their mother tongue. My husband is also beginning to understand Danish.

Jo, vi har fundet os godt tilrette derovre og længes ikke tilbage. "Her er da plads", siger drengen, og det har han så evig ret i.

Yes, we have adapted well and are not longing to return. "Here is space" says the boy and in that he is so right.

Jeg vil tilbage til dem og fejre juleaften, for det forstår de ikke at lave derovre – og en god gammeldags dansk juleaften skal børnene ikke snydes for.

I want to go back to them to celebrate Christmas because that they do not understand how to over there – and a god Danish Christmas Evening they shall not be without.

Budstikken - Tirsdag 15. januar 2013

Tuesday January 15, 2013

100 års fødselsdag

100 years birthday

Suchotzke / Kirstine Jokumsen

En tidligere borger, Kirstine Jokumsen, har kunnet fejre sin 100-års fødselsdag. Kirstine Jokumsen bor idag i Calgary i Canada, men mange ældre i byen kender Kirstine, der er datter af Gæstgivergaardens mangeårige ejer P.J. Pedersen. Hun blev derfor i daglig tale kaldet Søster Bykro.

A former citizen of Vejen, Kirstine Jokumsen, has celebrated her 100 years birthday. Kirstine Jokumsen today lives in Calgary, Canada, but many elderly in town know Kirstine, who is daughter of the owner for many years of the City Inn, P. J. Pedersen. Therefore she was known as Sister City Inn.

Kirstine Jokumsen er søster til den senere mangeårige ejer af Gæstgivergården, Musse Bøttker, og Hans Pedersen, der i lang årrække var formand for Vejen Sportsforening.

Kirstine Jokumsen is sister of the later owner for many years of the City Inn, Musse Bøttker and Hans Pedersen, who for many years was chairman of Vejen Sporting Association.

Kirstine Jokumsen er Egon Bøttkers moster, og han fortæller, at hun forlod Vejen tilbage i 1957 med to mindre børn, for at imigrere til Canada. Og det var hårdt kost at komme til et nyt land dengang. For hun har forpligtet til at være på en farm i to år, og i hendes tilfælde var det på et næsten faldefærdigt sted. Ingen af de tre kunne et ord engelsk, og der var ingen undervisning i sproget, så det var op til dem selv at få det lært.

Kirstine Jokumsen is the maternal aunt of Egon Bøttker, and he tells that she left Vejen back in 1957 with two small children to emigrate to Canada. And it was tough to come to a new country then. Because she was obliged to stay on a farm for two years and it was a ramshackle place. No one of the three spoke any English and there was no education to get, so it was up to themselves to get it learnt.

Det gjorde det så ikke lettere, at farmens bestyrer var russer. "Moster blev der i mange år, og endte med at blive gift med Harry Suchotzke, som russeren hed," fortæller Egon Bøttker. Ægteskabet mellem de to holdt dog ikke, og efter skilsmissen flyttede Kirstine Jokumsen til Calgary, hvor hun blev oldfrue på et stort hotel.

It did not make it any better that the farm bailiff was a Russian. "Aunt staided there many years and finally got married with Harry Suchotzke, which was the name of the Russian" adds Egon Bøttker. The marriage did not last and after the divorce Kirstine Jokumsen moved to Calgary, where she became housekeeper at a big hotel.

"Moster bor alene i et rækkehus og er så heldig at have datteren Marianne og sønnen Steen i byen," Kirstine Jokumsens tredje barn - datteren Heddy - bor i Danmark, men er ofte i Calgary og naturligvis også i forbindelse med den runde fødselsdag, der blev fejret i Den Danske Klub.

"Aunt lives alone in a terrace house and is lucky to have her daughter Marianne and the son Steen in town". Kirstine Jokumsens third child – the daughter Heddy – lives in Denmark, but is often in Calgary and is of course also there in connection with the birthday, which was celebrated in the Danish Club.

"Moster er særdeles åndsfrisk, taler perfekt dansk, så ingen kan høre, at hun har boet i Canada i mange år. Hun spiller klaver hver dag og klarer sig i øvrigt selv. En journalist spurgte om, hvad moster har gjort for at holde sig så godt, og svaret kom prompte: Godt humør og 20 cigaretter om dagen," fortæller Egon Bøttker.

"Aunt is very much of sound mind, speaks perfectly Danish, so no one can hear, that she has lived in Canada for many years. She plays the piano every day and takes care of herself. A journalist asked what held her so alive and the answer came promptly: High spirits and 20 cigarettes a day" tells Egon Bøttker.

På billedet ses Kirstine Jokumsen med sine tre børn.

On the photo Kirstine Jokumsen with her three children.

P.S.

Broderen

Fra avisartikel 1983

i anledning af Anna og Hans Pedersens dimantbryllup

22 familiemedlemmer i Canada

Diamantbrudeparret har tre sønner, født med fem års mellemrum. Den ene er afdelingsleder og bor i Virum, mens de to andre, der er henholdsvis rådgivende ingeniør og kølemontør, begge bor i Calgary i Canada. Det er efterhånden med børn blevet til 22 familiemedlemmer i Calgary - en by på mellem 600.000 og 700.000 indbyggere, hvoraf omkring 20.000 er danske.

Den ældste søn og hans kone var de første, der drog til det fremmede. De ville vende tilbage efter to år, sagde de. Men det er mange år siden. I stedet flyttede først Hans Pedersens søster, derpå svigerdatterens søster og til sidst den yngste søn også til Calgary. Og det var familien, der i sin tid arrangerede Vejen-Gardens turné i Canada.

The Brother

From local newspaper 1983

at the diamond wedding of Anna og Hans Pedersen

22 familymembers in Canada

The diamond wedding couple has three sons, born at intervals of five years. One is manager and lives in Virum, while the other two, who are respectively consulting engineer and refrigerator fitter, both live in Calgary, Canada. All together that has grown to be 22 familymembers in Calgary - a town with between 600.000 and 700.000 inhabitants, of which around 20.000 are Danes.

The eldest son and his wife were the first to go abroad. They intended to return after two years, they said. But that is many years ago. In stead first the sister of Hans Pedersen and then the daughter-in-law and finally the youngest son went over there. And it was the family who some years ago arranged the tour of the Vejen Marching Show Band in Canada.

Eight times has the couple visited Canada. And they frequently receive visits from over there.

På Vejen Minibys hjemmeside se link til

Frederik d. 7's Gade 15 – Vejen Gæstgivergaard

At the Vejen Minitown website see link to

Frederik d. 7's Gade 15 – Vejen Gæstgivergaard